

Amintiri din nopți de Vară

Flavius Laurian Duverna

Amintiri din nopți de Vară

Mi-aduc aminte, adesea ori
În timp ce-n suflet trec fiori,
De vremea când eram copii
Că multe lucruri îmi plăceau
Ce seri de seri, mă fascinau,
Și-mi produc dragi nostalgii.

Când punct se pune la joacă
Ne-nțelegeam de-o altă clacă
Și-apoi luam masa în familie...
Cu grijă, Mama, gătea patul -
Și ne plăcea, nu doream altul
Surprinși de-a nopții bucurie.

Trecând peste-al zilei tumult
Îmi amintesc că iubeam mult,
Când în lunile, calde de vară,
Sub cerul liber ne-odihneam
Și-n fața casei noi dormeam
Pe-un pat de rogojină, afară.

Interesanți, cu-n dor nespus
Întinși la rând, priveam în sus
Cum stam culcați pe căpătâie,
Și urmăream pe-albastrul cer
Lumini ce-apar, și-ndată pier
Și stelele-ncepeau să năruie!

Priveam c-o taină ne-nțeleasă
Cum traiectoria lor luminoasă
Poate-n neant că se va stinge,
Și-n griji deloc nu ne-angajam
Că-ncrezători fermi toți eram
Cum că pământul, nu-l atinge.

Și-astfel, spectacolul priveam
Până în ceasul ce-adormeam
Până ce genele ni se-nchideau
Odihna nopții spre-a ne-aduce
Sub somnul cel dorit și dulce -
Iar peste noi stele, scânteiau.

Flavius Laurian Duverna